

15. 06. 2022 www.scca-ljubljana.si

Stran/Termin:

Naslov: Konec je edino, kar si lahko predstavljamo / Only the End Naklada:

Avtor: Površina/Trajanje: 1,00

Rubrika/Oddaja: Žanr: SPLETNI ČLANEK

Gesla: IZIS FESTIVAL, KIBLIX

HTML LINK

English SU DIVA Arhivska stran

SCCA-Ljubljana
Zavod za sodobno umetnost

Domov Novice Šola Svet umetnosti Video arhiv Postaja DIVA Projekti NYWS V-F-X Publikacije Knjižnica SCCA

O nas Metelkova 6

Konec je edino, kar si lahko predstavljamo / Only the End Seemed to Be within Our Grasp

| 15. 6. 2022

Razstavni dogodek
24. 6. 2022, 21.00–24.00
Park Tivoli v neposredni okolici Švicarije, Ljubljana

Umetnice_ki: Sara Bezovšek, Žan Juhart & Jernej Šimec, Tim Kropivšek, Nejc Trampuž, Kamila Walendykiewicz

Vljudno vabljeni na enodnevni razstavni dogodek *Konec je edino, kar si lahko predstavljamo / Only the End Seemed to Be within Our Grasp* v petek, 24. 6. 2022, med 21. in 24. uro v Parku Tivoli v neposredni okolici Švicarije. Umetnice_ki mlajše generacije na razstavi sodelujejo z novjšimi deli, v katerih naslavlajo razmerja med naravo in tehnologijo, naš odnos do bivanjskega okolja, vprašanje prehoda iz analognega sveta v virtualno resničnost ter stanje narave v kibernetnem prostoru.

Pobuda za razstavo, ki bi iz galerijskega prostora stopila v naravno okolje, je skupaj s predlogom sodelujočih prišla s strani umetnic_kov. Kolektivna iniciativa je sprožila obraten proces delovanja, od začasnega kolektiva mladih umetnic_kov prek vključevanja nevladnih organizacij do javnega zavoda. Hkrati je zapletla običajno razmejene vloge znotraj produkcije razstavnega projekta. Razstavni dogodek pripravljamo kot ekipa, s prepletanjem kuratorskih, produkcijskih in organizacijskih vlog. Takšno nehierarhično povezovanje in medsebojna podpora odražata potrebne spremembe, ki jih moramo tudi kot družba storiti, da bi preprečili neizbežne katastrofe na obzorju.

V primeru dežja bodo umetniška dela predstavljena v prostorih Švicarije.

O RAZSTAVI

Napovedujemo

Konec je edino, kar si lahko predstavljamo / Only the End Seemed to Be within Our Grasp

Ne prezrite

V-F-X Ljubljana 2022

Iskanje

Področja

Brez žeblice in podstavkov Knjižnica SCCA NYWS

Obvestila Postaja DIVA

Sodelavke in sodelavci pripravljajo Studio 6

Svet umetnosti Videospotting Zgodilo se je

Obiščite

Enodnevni razstavni projekt je svojevrsten kolektivni eksperiment z močnim okoljskim sporočilom. Sodelujoče umetnice_ki prihajajo iz mlade, angažirane generacije, ki je odrasla v digitalnem svetu. So prijatelj_i ce in kolegi_ce, ki sodelujejo pri različnih umetniških projektih, nekatere_i pa so tudi aktivne_i člani_ce gibanja Mladi za podnebno pravičnost. Na razstavi se predstavljajo z novjšimi deli, v katerih problematizirajo razmerje med naravo in tehnologijo, naš odnos do bivanjskega okolja, vprašanje prehoda iz analognega sveta v virtualno resničnost ter status narave v kibernetičnem prostoru.

Njihova opažanja vodijo k vprašanju o prihodnosti ne samo človeštva in družbe, ampak tudi z njima neločljivo povezane narave. Umetnice_ki se sprašujejo, kakšen učinek ima umestitev tehnološko generirane reprezentacije v naravno okolje ter kako se v vedno hitreje razvijajočem postnaravnem svetu naše pojmovanje narave in tehnologije spreminja. Zanima jih, ali je možen tehnološki razvoj, ki preseže individualno potrošnjo in generiranje profita velikih korporacij.

WorldCrash.img Nejca Trampuža je interaktivna instalacija, ki se ukvarja z vplivom tehnologije in potrošniške družbe na našo okolico ter raziskuje povratni vpliv spremenjene okolice na človeštvo. Iz nezavarovanih spletnih kamer zajema posnetke, ki vključujejo širok spekter umetnih pa tudi naravnih pokrajin in živali, včasih celo ljudi. Z namernim povzročanjem digitalnih napak – *glitchev*, ki jih doseže s posegom v kodo slikovne datoteke, se podobe transformirajo ena v drugo. Avtor napako vidi kot orodje, ki ga lahko izkoristimo za odkrivanje novih teritorijev in dosego povsem nepričakovanih ciljev, ki se zaradi težje prepoznavnosti podob upirajo digitalnemu nadzoru.

Kakšna bo narava prihodnosti v posthumanem svetu, se v kompleksnem, vizualno nasičenem videu *A Quake in Being* (Pretres v bivanju) sprašuje Kamila Walendykiewicz. Video je del širšega spletnega projekta *post_planet* (www.postplaneta.com), ki konstruira digitalni svet prihodnosti. Avtorica v njem raziskuje meje med fizičnim in računalniško generiranim svetom. Zanima jo trajnost podatkov in izgubljenost preštevilnih digitalnih podob na medmrežju. Video je sestavljen iz treh poglavij, ki izpostavljajo odnos do bivanjskega okolja in obravnavajo prehod iz analognega sveta v kiberprostor.

O prihodnosti življenja na planetu se sprašuje tudi Sara Bezovšek, prav tako z uporabo vsebin, najdenih na spletu. Video www.nuclear-winter.world je odvod interaktivne spletne igre *Jedrska zima*, ki je del umetniškega večletnega interaktivnega spletnega projekta *SND* (*Spoznavanje narave in družbe*). Video v obliki zgoščenega kolaža citatov filmske in spletne kulture upodablja možen scenarij po jedrski vojni, ki vodi v jedrsko zimo oziroma globalni ohladitveni dogodek. Sledila bi mu jedrska pomlad in poletje s povišanimi temperaturami, ki bi izbrisala še tisto malo življenja, ki bi se do takrat uspelo ohraniti.

Današnji naravni svet je že skorajda preglašen z antrofonijo, zvoki, ki jih proizvaja človeštvo. To dejstvo obravnava svetlobno-zvočna interaktivna instalacija *Novi naravni svet* Tima Kropivška. Izumiranje in izrinjanje živalskih vrst zaradi človeške okupacije njihovega življenjskega prostora ponazarja majhnost epruvet, ki so del instalacije. Epruvete kot namig na znanstveno-tehnološke procese shranjevanja genetskega materiala vsebujejo elektronske dele, ki opominjajo, da bomo v bližnji prihodnosti z večino živali lahko stopile_i v stik le še prek digitalnih vmesnikov. Svetlobna reakcija in zvočno popačenje oglašanja živali ob človeškem stiku z epruveto ponazarjata naše škodljivo delovanje in trpljenje, ki ga povzročamo ostalemu živemu svetu. Delo opominja, da se predvsem zaradi človekovega delovanja že nahajamo globoko v obdobju šestega množičnega izumiranja vrst.

Tehnološki napredek pogosto povezujemo z napredkom družbe. Žan Juhart in Jernej Šimec se sprašujeta, kaj pomeni napredek, ko v celotni družbi niso izpolnjene najosnovnejše človeške potrebe. Na razstavi sodelujeta s skupnim projektom *Odsotni dogodki*, video prenosom performansa gradnje zatočišča iz naravnega materiala v gozdu. Gradita ga oblečena v posebno zeleno obleko, ki s pomočjo učinka zelenega zaslona na posnetku povzroči njun digitalni izbris. Narava tako na videz sama gradi zavetje in postavlja se vprašanje, za koga. Morda za človeka prihodnosti, ki bo zaradi skorajšnje ekološke katastrofe (znova) potreboval zavetje v gozdu, ali kot znak solidarnosti za begunke_ce in migrantke_e, ki so zaradi restriktivne migrantske politike in policijskega nasilja prisiljene_i potovati skrivaj po gozdu.

Umetnice_ki tematizirajo bivanje v sodobnem postnaravnem, tehnološko zaznamovanem svetu in naše razumevanje tega skozi digitalne vmesnike. Soočajo se z digitalno realnostjo, hitrostjo in preobilico podatkov ter njihovim popačenjem. Dela zaznamuje občutek izgubljenosti, nemoči, tesnobe, frustracije, strahu pred neizbežno katastrofo in izumrtjem. Opozarjajo nas na probleme, s katerimi se kot skupnost že soočamo, in slikajo podobo sveta brez človeštva, celo brez življenja, ter raziskujejo samozadostnost narave in temeljno potrebo po zavetju in preživetju, ki je skupna vsem živim bitjem, a jo je človeštvo ekspanzivno prilagodilo v svojo (navidezno) korist. Umetnice_ki razkrivajo in napovedujejo posledice naše obsedenosti z (digitalno) tehnologijo, z izumi, ki so bili zasnovani kot orodje, ki olajšuje, a so se kmalu spremenili v orožje, ki zavojuje.

S postavitevijo del v naravo želijo umetnice_ki izpostaviti človeško željo po prevladi nad vsem, kar nas obdaja. S poseganjem vanjo želijo ilustrirati brezmejno človeško željo po kolonizaciji *drugega*, naj bo to narava, njeni resursi, živali in rastline, ali sočlovek, drugačna kultura ali družba. Vsebina njihovih del ravno preko te spektakularne geste, ki privablja gledalke_ce in digitalno naseljen gozd, sporoča kritiko naših lastnih temačnih vzgibov, ki so sestavni del družbe, ter orisuje sledi, ki jih puščamo s svojim delovanjem. Ob vseh neznankah tehnologije in prihodnosti je, kot nam v svojem videu sporoča Kamila Walendykiewicz, “konec edino, kar si lahko predstavljamo”.

BIOGRAFIJE

Sara Bezovšek (1993) je vizualna umetnica, ki deluje na področjih novih medijev, eksperimentalnega filma in grafičnega oblikovanja. Od leta 2018 je imela več skupinskih in samostojnih razstav. Slednje so se odvijale v projektnem prostoru Aksioma, galeriji Kamera v Kinu Šiška, v GT22, Osmo/zi, galeriji sloART in DobriVagi. Prejela je tudi študentsko Prešernovo nagrado, sodelovala na festivalu [Kiblix](#), na The Wrong Biennale ter razstavljala v spletni galeriji Feral File. Leta 2021 je prejela glavno nagrado na festivalu FeKK za svoj kratki film [www.s-n-d.si](#), letos pa je bila nominirana za Nagrado skupine OHO, s skupino Garnitura sodelovala na BIO27, njen projekt *SND* pa so predstavili na spletni platformi Do Not Research.
sarabezovsek.com

Tim Kropivšek (1993) je multimedijijski umetnik in glasbenik, ki živi in dela v Pragi. Leta 2014 je začel študij na ALUO v Ljubljani, smer Fotografija. Leta 2016 je sodeloval na skupinski razstavi *Tradition* v galeriji Ars. Leta 2017 je diplomiral z delom *Dvigalo*, interaktivno instalacijo, ki tematizira “zbujenje” v podzavest. Leta 2018 je razstavjal na skupinski razstavi *Sladke barve* v sklopu Laboratorija Svetlobne gverile z generativno interaktivno instalacijo *Energy Wasted*. Leta 2020 je razvil računalniški program Quicktime, v katerem raziskuje prokrastinacijo.
tim-kropivsek.wixsite.com/portfolio

Nejc Trampuž (1993) je intermedijijski umetnik in fotograf. Diplomiral in magistriral je na ALUO v Ljubljani, smer Fotografija. Za magistrsko delo je prejel nagrado ALUO. Njegov fokus je okoljevarstvena tematika, dela pa se pogosto manifestirajo v barvitih interaktivnih vizualno-zvočnih instalacijah, ki raziskujejo robne pogoje fotografskega medija, ga presegajo in prehajajo v druge medije in pristope (video, zvok, projekcija, svetloba, kolaž, avtomatizacija, interaktivnost, raba sodobne tehnologije, glitch idr.). Razstavljal je tako v tujini kot Sloveniji, med drugim v +MSUM, Galeriji Simulaker, Ulični galeriji Layerjeve hiše ter TAM-TAM-a, SLOART, MGNG, na festivalu [IZIS](#); na OFF_festivalu v Bratislavi pa je prejel častno omembo.
[instagram.com/nejctrampuz](https://www.instagram.com/nejctrampuz)

Jernej Šimec (1997) je slovenski fotograf in vizualni umetnik. Leta 2021 je diplomiral na ALUO v Ljubljani, smer fotografija. Tekom študija se je eno leto izobraževal na *Akademia Sztuk Pięknych* v Varšavi, kjer se je udeležil tudi delavnice *Art, Made by Walking*, ki je vplivala na njegovo delo z zabrisom meja med življenjem in umetnostjo. V zadnjem letu je razstavjal v Galeriji Alkatraz na razstavi študentk_ov *Ne postopaj, danes je kataklizma*, razstavah *Ostatnia scena* in *Tworząc nowe księżycy* v Varšavi, ter *Zawierucha* v Wrocławu na Poljskem.
[instagram.com/jernejsimec](https://www.instagram.com/jernejsimec), gernedge.com

Kamila Walendykiewicz (1997, Poljska) je od leta 2017 študentka Akademije za likovno umetnost v Varšavi, smer Slikarstvo. Trenutno je na izmenjavi Erasmus+ na ALUO v Ljubljani. Je soustanoviteljica aktivistične skupine Mavrica in študentske galerije Nekoč bo v Varšavi. Ukvarja se predvsem s slikarstvom, raziskuje pa tudi koncept postfotografije. Njeno umetniški prakso navdihuje teorija posthumanizma in postinternetne estetike.
[instagram.com/walendykiewicz](https://www.instagram.com/walendykiewicz), [postplaneta.com](https://www.postplaneta.com)

Žan Juhart (1995) je intermedijski umetnik, ki deluje pretežno na področju fotografije. Njegov glavni poudarek je razčlenjevanje spiritualističnih praks in mističnih izkušenj ter njihovih povezav z znanostjo. Iz medijske produkcije je diplomiral na Inštitutu in akademiji za multimedije, iz oblikovanja pa na Fakulteti za dizajn. Trenutno zaključuje magisterij na ALUO, smer Fotografija.
zanjuhart.com

Umetnice_ki: Sara Bezovšek, Žan Juhart & Jernej Šimec, Tim Kropivšek, Nejc Trampuž, Kamila Walendykiewicz
Kuratorsko-producentska ekipa: Vesna Bukovec, Ana Grobler, Miha Kelemina, Sebastian Krawczyk
Besedilo: kuratorsko-producentska ekipa
Strokovna sodelavka: Lara Plavčak
Prevod v angleščino: Ana Makuc
Vizualna podoba: Žan Juhart
Produkcija: KUD Mreža/Galerija Alkatraz, SCCA, Zavod za sodobno umetnost – Ljubljana
Partnerja: MGLC/Švicarija, Forum Ljubljana/Svetlobna gverila
Podpora: Ministrstvo za kulturo RS, Mestna občina Ljubljana – Oddelek za kulturo
Zahvala: Yasmin Martin Vodopivec, Dušan Dovč, Katerina Mirović, Borut Cajnko, Miha Zupan

Kontakt

Zavod SCCA-Ljubljana
Metelkova 6
1000 Ljubljana
Tel.: 01 431 83 85
e-mail: [info\[at\]scca-ljubljana.si](mailto:info[at]scca-ljubljana.si)
📍 Zemljevid

Kdo smo

- Predstavitev
- Ekipa

Hitre povezave

- [Svet umetnosti](#)
- [Postaja DIVA](#)
- [Videospotting](#)
- [Arhivska stran SCCA](#)

Novice SCCA-Ljubljana

✉ Naročite se na novice.

Switch language

- [Slovenščina](#)
- [English](#)